

Sygn. akt: WSP 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Edward Matwijów

SSN Jan Bogdan Rychlicki

w sprawie z wniosku A. P. o wznowienie postępowania, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 7 maja 2014 r. skargi na przewlekłość postępowania przed Wojskowym Sądem Okręgowym w W.,

p o s t a n a w i a

odrzuć skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2013 r. do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego wpłynęła sporządzona przez A. P. skarga na przewlekłość postępowania sądowego prowadzonego przez Wojskowy Sąd Okręgowy w W. w sprawie z wniosku o wznowienie postępowania sądowego i uniewinnienie A. P. skazanego wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 3 grudnia 1974 r., wydanym w sprawie o sygn.: Sg 1.../74, którym skarżący został skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo określone w art. 188 ust. 1, 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony PRL. Autor skargi wniósł o zasądzenie zadośćuczynienia.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2014 r. Sąd Najwyższy uwzględnił skargę i stwierdził, że w postępowaniu o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 3 grudnia 1974 r., sygn. akt: Sg .../74, mocą którego A. P. został skazany za przestępstwo określone w art. 188 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony PRL, nastąpiła przewlekłość postępowania i w związku z tym przyznał skarżącemu od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości 3 000 zł.

A. P. w dniu 8 kwietnia 2014 r. wniósł kolejną skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się przed Wojskowym Sądem Okręgowym w W. i uznanie powstania szkody przez nieuzasadnione przewlekane rozpatrzenie wniosku z dnia 6 maja 2013 r. o wznowienie postępowania sądowego i uniewinnienie A. P. skazanego wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 3 grudnia 1974 r. (sygn. akt: Sg .../74). Autor skargi wniósł o zasądzenie odszkodowania w najwyższym możliwym wymiarze.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga A. P. podlega odrzuceniu, wobec wniesienia jej przed upływem 12 miesięcy, licząc od daty wydania postanowienia przez Sąd Najwyższy po rozpoznaniu poprzedniej skargi A. P. w tej samej sprawie.

Nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że obie skargi na przewlekłość, tj. skarga z dnia 30 grudnia 2013 r., rozpoznana przez Sąd Najwyższy w dniu 11 lutego 2014 r., jak również skarga z dnia 8 kwietnia 2014 r., dotyczą tego samego postępowania karnego, toczącego się przed Wojskowym Sądem Okręgowym w W.

Zgodnie z treścią art. 14 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy, a w postępowaniu przygotowawczym, w którym to stosowane jest tymczasowe aresztowanie, oraz w sprawie egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego – po upływie 6 miesięcy, od daty wydania przez sąd orzeczenia, o którym mowa w art. 12.

Niedopuszczalność skargi z przyczyn określonych w art. 14 ustawy o skardze skutkuje, zgodnie z treścią art. 9 ust. 2 tej ustawy, jej odrzuceniem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.